

¶ Ἐμοιγε δοκεῖ. ¶ Ἄρ' ἔν δοκεῖ σοι ἀνθρώπῳ δυνα-
 τὸν εἶναι τὰ ὄντα πάντα ἐπίστασθαι; ¶ Οὐδὲ μὰ
 Δί' ἔμοιγε πολλοστὸν μέρος αὐτῶν. ¶ Πάντα μὲν
 ἄρα σοφὸν ἔχ' οἷόν τε ἀνθρώπον εἶναι; ¶ Μὰ Δί' ἔ-
 δῆτα, ἔφη. ¶ Ὁ ἄρα ἐπίσταται ἕκαστος, τῆτο καὶ
 8 σοφός ἐστιν; ¶ Ἐμοιγε δοκεῖ. ¶ Ἄρ' ἔν, ὦ Εὐ-
 θύδημε, καὶ τὰ γὰθὸν ἔτω ζητητέον ἐστί; ¶ Πῶς;
 ἔφη. ¶ Δοκεῖ σοι τὸ αὐτὸ πᾶσιν ὠφέλιμον εἶναι;
 ¶ Οὐκ ἔμοιγε. ¶ Τί δέ; τὸ ἄλλω ὠφέλιμον ἔ δοκεῖ
 σοι ἐνίοτε ἄλλω βλαβερόν εἶναι; ¶ Καὶ μάλα, ἔφη.
 ¶ Ἄλλο δ' ἂν τι φαίης ἀγαθὸν εἶναι, ἢ τὸ ὠφέλιμον;
 ¶ Οὐκ ἔγωγ', ἔφη. ¶ Τὸ ἄρα ὠφέλιμον, ἀγαθὸν
 9 ἐστί, ὅτῳ ἂν ὠφέλιμον ἦ; ¶ Δοκεῖ μοι, ἔφη. ¶ Τὸ
 δὲ καλὸν ἔχοιμεν ἂν πῶς ἄλλως εἰπεῖν, ἢ, εἰ ἐστί,
 ὀνομάζεις καλὸν ἢ σῶμα ἢ σκεῦος ἢ ἄλλ' ὅτιῃν, ὃ
 οἶσθα πρὸς πάντα καλὸν ὄν; ¶ Μὰ Δί' ἔκ' ἔγωγ',
 ἔφη. ¶ Ἄρ' ἔν, πρὸς ὃ ἂν ἕκαστον χρήσιμον ἦ, πρὸς
 τῆτο ἕκαστῳ καλῶς ἔχει χρῆσθαι; ¶ Πάνυ μὲν ἔν,
 ἔφη. ¶ Καλὸν δὲ πρὸς ἄλλο τι ἐστὶν ἕκαστον, ἢ πρὸς
 ὃ ἕκαστῳ καλῶς ἔχει χρῆσθαι; ¶ Οὐδὲ πρὸς ἐν ἄλ-
 λο, ἔφη. ¶ Τὸ χρήσιμον ἄρα καλὸν ἐστί, πρὸς ὃ
 10 ἂν ἦ χρήσιμον; ¶ Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη. Ἀνδρείαν
 δὲ, ὦ Εὐθύδημε, ἄρα τῶν καλῶν νομίζεις εἶναι;
 ¶ Κάλ-

δομεν — ἢδὲν ἄλλο σημαίνοντες
 τὴν σοφίαν, ἢ ὅτι ἀρετὴ τέχνη
 ἐστὶ, Aristot. Eth. Nicom. VI, 7.
 Hindeb.

§. 9. ἢ, εἰ ἐστί, ὀνομάζεις]
 Quam, si licet, (si res ita permi-
 tit) dicis etc. In marg. Steph.
 est ἢ ἐνεστί ὀνομάζειν, quod
 quamquam Welsius in textum re-
 cepit, nil tamen nisi vulgati est
 interpretamentum. MS. I habet ἢ
 καὶ ἐστὶν ὀνομάζειν. Vulgatum igi-
 tur cur viris doctis tantopere dis-
 pliceret, non erat. Reiskii qui-
 dem coniecturam ἢ, ὅ ἐστί, ὃ
 ὄνομ., aut rationem eius, qua
 mox ὃ deletur, merito damnat
 Ernestus, qui coniicit ἢ ἐστί, ὃ

ὀνομάζεις. quamquam recte vi-
 dit, si εἰ ἐστί dicatur, ut ei τύ-
 χοι, exempli causa, vulgatum sa-
 num esse. Hindeburgius emendat
 ἢ, ἢ ἐστί ὀνομάζειν. Strothius
 legendum putat ἢ ἐστί, εἰ ὀνο-
 μάζεις, vel ἢ, εἰ ἐστί ὅτε ὀνο-
 μάζεις. Schützius denique emen-
 dat et fidenter edit ἢ εἰ ἐστί ὀνο-
 μάζειν. Vulgatam tenent Vatic. I,
 Florent. A. B. C. In Flor. E est
 ἔχοι.

§. 10. ἀνδρείαν δὲ] Edd. vett.,
 excepta Castal., Steph. pr., hinc
 Leonclaniana, omittunt δὲ. Sed
 Steph. sec. et Stobaeus p. 94 ha-
 bent. Atque pro ἀνδρείαν emen-
 dau ἀνδρείαν, vid. ad I, I, 16.